

אולדות השבת

גליון מס' 929

מנהל מערכת
רב אברהם טריקי

פרשת השבוע שופטים

הרב עוזיאל אדרי



דבר רב העיר שליט"א

וועשיית כל אשר יורך

על פי התזרה אשר יירוק ועל המישפט אשר יאמרו לך תעשה
לא תסור מון בזיכרון אשר יגידו לך ימינו ושמאל
(דברים י' יא)

ימין ושמאל: אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאלי ועל שמאל שהוא ימינו, וכל שכן שאתה אומר לך על ימין – ימון, ועל שמאל – שמאל. (רש"י)

לפ' הנראה, דברי רשי' הלו נלמדו מכפילות מאמר הכתוב שלפנינו. שכן אחרי שהורה הכתוב על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תשעה, שוב ואהיה צריך להוסיף לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, שהרי זה כלל שכבר בפרק במש' אשר יאמרו לך תשעה. ועל כרך שבא הכתוב להוסיף, שאיפלו אם היהיו טוענים בדבר אחד מן הדברים – מפני שנתהפך להם השמאליימין, לא תסור ממכוונתם.

אגודולה מזו יש לנו ללימוד מקאן, שאף אם נדמה שטעו חכמי הדור בהוראותם, ועקב בכך קמו כת של אנשים ובחרו להם מקצת חכמים אחרים החולקים על הוראה זו, בטענה שגם מקימי ממצות יעשה כן כל אשר יירוץ'. הרי זה סילוף בדברי הכתוב, שאחאים כו מה הייעלו חז"ל באמר לא תסור ממנה ימין ושמאל – א' פאילו אמרו לך על המתקבלות יותר על דעתו ומיצינו סברא זו בהבנה מוקומית בש"ס ובארשונים, עיין תוס' טהרים א' דה' לשנייהו). זאת ועוד, שעל גגון זה כבר נצטוינו (שםוט כב, ב) 'אחרי רבים בדורותיהם'

הטוטל! הגם שסבירא זו, השכל והగיון מעידין עליה לקיימה, עדין צריכה היא ראייה מושגית וփוסקים. הנה מושג צורים חזין לבעל החינוך (מצוחת הצ) אשר גילה דעתו הצעזה לחיה, וזה תמצית לשונו: 'מושגי מצוח' זו, לפי שדעתה בגין אדם חלוקין זהה, לא ישתו לעולם הרבה דעתות בדברים. וידע אדון הכל ברוך הוא, שאילו היה נזונת כתוביה התורה מסורה ביד כל אחד ומבני האדם – איש איש כפי שכלו, פרש כל אחד מהם דברי התורה כפי שברטו, ורבבה המחלוקת בישראל בעשיותו המצויה, ותייחסה התורה כמה תורות... על כן החליטו תורה תנוגת ראתה, עם המוצה ששמעו על החכמים הנמצאים, שקיבלו הדברים ונתנו מים מספריהם ויגעו להזאת... נצלח כלל. ועל דרך האמת השבחה הגדול באאת המוצה, אמרו חז"ל לא תסור ממןנו ימין ושמאל – אפילו יאמרו לך על ימין שהוא שמאל, לא תסור ממצותם. כלומר, שאפילו יהיו הם טוענים בדבר אחד מן הדברים, אוינו ראוי לחלק עליהם, ונשא לנושה כתענוגתם. מפני שטוב לשלב לטענות אחת והיו הכל מסוריהם תחת דעתם אוטובה מדי, ולא שיעשה כלל אחד ואחד כפי דעתנו, שbezוי יהיה הורבן הדת והילוק לבן העם והפסד האומה למגاري... ונצטו גם כן, שייהיו לעולם הכת המוענית מן החכמים,

עלין שם, שהביא ראה ניצחת לזה מדברי הש"ס (בבא מציעא ט, ב) בסוגיא דתנור פוטר פטור בעקבות עבירות בוטה, וכפ"ן.

להוחכיה כדבריו מעץ החרוב אשר נערק ממקומו, ואמת המים שזרה לאחר מכן, וכתלי המדרש נתנו לפול, ואף יצאה בת קול משימים והכריזה שללה כמהותו. אך כל זה לא עשה רושם על כדים אשר גותרו איטיות בעדתם, באומרים לא בזמנים אחדים בלבד, אלא חיד ורבים – הלכה ברבים, שנאמר 'אחרי רבים לההוטו'. השיב לו, 'ה'י'ין' אמר ר' נחמני בניי, ע"ש. הנה כי כן ממופרש מכאן, שאפללו טעו חכםיהם בחזראותם – שהרי בת קול הכריזה 'שהלכה כמותי', מכל מקום הלכה כמהותם, ומפני שכך נצווינו יארחי רבים לההוטו. זו'ש הקב"ה 'נ'זחומי בני', כלומר עפ"י הדין עמם, עכ"ד החינוך. ומהו עוד לקרה – התייחס מחדד דבריו, שאמ' אשר רשותם טועים בהזראותם, אין כי טועת' אלא תורה אמרת היה, מפני שזה ברכות שנותנה תורה לחכמים במצוות עישית כל אשר יוריך – להפך גם את הטעות ליתורת אמרת' זו'ש הקב"ה 'יעצחוני בני', יען כי בכוום לשנות את מציאות הדין, וככדר שאמרו י'כם שפוסקים בב"ד של מטה – כך פוסקים בב"ד של מעלה' ואולי העמיס כל זה בדברי החינוך, והבן.

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

אני לדודי ודודי לי

על האדם מוטבל בחודש אלול בעזה רוחנית מיוחדת הרומוה בתורתנו
הכך במכחה פסוקים שרואה וטיבות שלהם "אללוי". תשובה: רומוה
בז'ומל' אַת לְבָכָךְ וְאַת לְבָכָךְ עֲרֵלָת הַלְּבָבָךְ מִתְגָּלָה
האהבה הטבעית שבין יديיך להקב"ה.
ואז וכוה לעובדת ה' של שלישת העממים שנולדו עליהם:
תורה רומוה בעניין ערי מקלט, אינה לדוז ושותי לך".
כי התורה בחינתן "מקלטי" כמי' ש' חז'ל "דבורי תורה קולטיין".
עבודה-תפילה: שרומוה ביאני לדוזי ודוזי לי". דהינו
תפילה שהיא התהברות בין ה"אנ-האדים" לדוד-הקב"ה.
ונגליות חסדים: שרומוה ביאיש לרעהו ומנותות לאבונום"
כמו"ש הרמב"ם שאין וום היכיפאים מכפר על עבירות שבין איש
לרעו-אדם לחברו. ומתוך כך זוכים לגיאולה השילמה: הרומוה
ביז'יאמרו לאמרו אשרה לה "שלכן נאמר איז ישיר משה" בלשון
עתיד רמז לשירה העתידה בבבאיות מושיח צדקנו ב מהורה בימיינו אם.

הרב שׂוֹדִיאֵל אַדְרִי
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
נק' שבתי ישראל' שכונה יא' בא"ר שׂוֹדִיאֵל אַדְרִי

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מודיק לארה-ਬרע									
שבת	יום י	יום ה	יום ט	יום ג'	יום ב'	יום א'	יום ח'	יום ש'	יום ר'
יע' אלול (21.8.21)	יב' אלול (20.8.21)	יא' אלול (19.8.21)	י' אלול (18.8.21)	ט' אלול (17.8.21)	ח' אלול (16.8.21)	ז' אלול (15.8.21)			
4:48	4:47	4:46	4:45	4:45	4:44	4:43			
4:55	4:55	4:54	4:53	4:53	4:52	4:51			
6:15	6:14	6:14	6:13	6:13	6:12	6:12			
8:46	8:45	8:45	8:45	8:44	8:44	8:44			
9:25	9:25	9:25	9:25	9:24	9:24	9:24			
10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31			
12:44	12:44	12:44	12:45	12:45	12:45	12:45			
13:17	13:17	13:18	13:18	13:18	13:19	13:19			
18:13	18:13	18:14	18:15	18:16	18:17	18:18			
19:19	19:21	19:22	19:23	19:24	19:25	19:26			
19:35	19:36	19:38	19:39	19:40	19:41	19:42			

זמן הדלקת הנרות

שופטים	פרשת השבוע:
אנכי אנסי	הפטרה:
19:08	כנית השבת:
19:58	יציאה השבת:
20:48	רבנוTEM:

ברכת הלבנה
החל מיום ראשון בערב י' אלול.
סוף זמנה יום ראשון בערב י"ד אלול, כל הלילה.

אורות הפרשה

הכנה חודש אלול

תיכון לן הדריך מרעננה זע"א שהפרשה שלנו תמיד נקראת בתחילת חודש אלול, מבאר הצדיק מרעננה זע"א רמח' בפוסוק, הנה האריז' לדרש על הפסוק 'הנותן בים דרכ' שבד סובב והולך על חודש אלול, והוגר' א' מווילנא זע"ע כתוב חלק ביני שני סוגי "דרך", יש שנקרא בשם "דרך", והוא דרך הרובים רחביה ופומתוחה להמוני, כדכתיב 'דרך המלך ונור', ושדרך שנקרא בשם "דרך", שהוא שביל צור וטסילה פומתוחה שנוצרה בשבל אלול היחידים שנפללו וסתם מהדור הארץ לדורמים עקלקלות ואיבדו את דרכם, וכי' לסייעם להחזירם לדרכ' הישר נוצרה בשבללים במיחוזך דרך זו, וזהו הרמס בפוסוק, **"תיכון לן הדריך"**, מתעורר להכךין לך את דרך החס' בחודש זה חדש אלול לקרהת ראש השנה, ע"פ' שבעמישך השנה טלית וסטית מדרכ' הישר, וחורת לכת בדור עקומה ומעוקלת ובאזור משובש ומופתול, ע"פ' כ' **"תיכון לן הדריך"** לשוב בתשובה ובמעשים טובים לדרכ' המלך' דרכ' מלכו של עולם הקב"ה, ותחכה לשנה טובה ומתוקה.

התורה נותנת חיים טובים לעושה

צדק צדק טרדוֹף, למה כפל תיבת צדק צדק, וגם מ��ע אמר תיבת "טרדוֹף" מלשון "לזרז ולחרחיק" היה צריך לומרו "טרדוֹשׁ" או "טרבּאַשׁ", ועוד מה ש"סכות השכר שניתן על זה תוספת חי'ם למן תחיה, וגם מה הקשר השכר הנינתן על זה ירושת הארץ' יירשת את הארץ', ולמה הzcיר זודק עניין "ירושה" ולא "נחלת" בארץ, מבאר הבן לאשר' נאמר במשלי "ירא את הבן ומולך", על האדם להיות ירא שמיים כדי שיזכה לח'יט טובים, כאמור רבי חנינא בן דוסא במסכת חגיגה אין הערד מחייב אלא החטא ממית, וכן על האדם לירא מהמלך שלו והוא כפשי מאיזוני, המורוד באזונו וזה אמר איזוב' קטע וגדול שם הוא ועבד כפשי מאיזוני, המורוד באנפשו, מתחביב בנפשו, וכן כלפי שמאי הפורק מעלייו על תורה מתחביב באנפשו, וזה שנאמר פעמים "צדק צדק" גיטרתיה "ח'ופש", הכוונה, שיש שני סוגים "ח'ופש" אחד כלפי שמייא, והשני על המלכות, "טרדוֹף" הכוונה שתוחיק מרכז "ח'ופש" מסוג זה, ואז תזכה "למען תחיה" מצד המלך בעולם הזה ומהצד הרוחני בעולם הבא, ולכן הזכיר ירושת הארץ', שבזמנים התורה והמצוות אין לעשן על העולם הבא ועל ארץ ישראלי שנאמר י'את אחיך תעבד והיה כאשר תריד ותידע עולו מעלה צואරך' עשו הדבר ויעקב האזון ומה שנקונה עבד קונה רבו ומילא גם העולם הזה שי'ן לעם ישראל, כמו"ש בתנאי דבר אליהם, אמר ע יעקב לעשן בעמ' אמו טול את העולם הזה ואני אטול העולם הבא, כשראה עשו שיש לע יעקב ונשים ועבדים ושפחות ובהמות וכסף וזהב, אמר לו הר עולם הזה ניש לי הויא, אמר לו יעקב ה'קבר' הנהנתן לי להשתמטש בזה לעבודות תרבות, וכן איתיא במסכת סנהדרין, פעם טענו בני אפריקאי לאלאנסנדראס מונקדון, ארץ ישראאל שלנו שאנו בוני של כנען, בא גביהא בן פסיסא לפון הקיסר ואמר לנו אמר' או'ר' כנען עבדים היה לאחוי', אם כן אתה עבדים שלנו וכל מה שנקנה עברך קונה רבך, והרי עברך כהוה שweis שלא עבדתנו מיד ברחו והינו ח'ר' לשישראל את שdotותך כשם צדועות וכרמיכון כשן נתועות, והי'תה רוחחה לשישראל נהשה שרשותם השמייניה

י'ב שער תפילה

שופטים ושוטרים תחן לך בכל שעיר אשר ה' אלוקון נונן לך לשפטין
ושפטו את העם משפט צדק' מבואר ה' בן לאשרי' יש לرمז בפרשה זו
את עניין הדין והמשפט בראש השנה, שהרי בכל השנה חלה פרשה זו
בturn חדש אלול, בחודש זה ציריך האדם לפפש בשמעיו ולהזכיר את
עצמך לקרואת הימים ווראים הבעל' ט, והוא כתבו בספה' ק שבסביב
לזכות לכטיבה וחתיימה טוביה לשונה החדשנה, ציריך לעברו ולהתעוררתו ג'
שערם ומדריגאות זה מעל זה השם: א. "ההכנה" בחודש אלול, שהוא
שער יסיאה מהשנה הקודמת, תלען מעשי מאהשו הייצאת, ושער
כינסה לשונה החדשנה, שהה בבחינתן "קן עד", הינו, ב. "כתיבנה" בראש
השנה ובעתרת ימי תשובה, הם בבחינת ג' סדר התורה, שיש נא"
פרשיות בתורה, וכדייתא במסכת סנהדרין אין תחילת דין אלא
על ביטול תורה, וכן בראש השנה ועתרת ימי תשובה שם ימי תחילת
הדין, התורה רוא ששמצילה את האדם במשפט. ג. "אמור החתימה" ביום
הכיפורים הוא בבחינתן "עד", גימטריה "קכ" ד' כימטריה "הוא" אלקים
יב' שבטים, והינו כמש' כבספר ליקוטי מוהרן שיש ב' שער תפילה
בשםם שדרכים עברים כל התפילות, והם נגנד ב' מזלות ו' ב' השבעות,
וכל שבט יש לו שער מיוחד שדרכו ונוכחת תפילתו ופועלת לו שיעשות, א' כ'
בזכות י' ב' השבעות הקדושים ונוכחת תפילתו י' ב' שער תפילה, ועל כן
אנו מבקשים ביום ה兜ירום בתפילה נעילה, פחה לנו שער הינו את י' ב'
שער תפילה וא' ובואה שערן.

דינים הגוניים

"שיטופים ושותרים תעתן לך" ראש תיבות "שותל" מלשון "שתיל" שצומח, הכוונה, מבאר הברכה משולשת' דאיתא במסכת סנהדרין¹ כל המעמיד דין שאין הגון כאילו נוטע עץ אחרה של עבודה זהה בישראל², שהעמדת הדינים היא עצם נטיעת ושתייה, ועל ראשי העם מוטל לשוטול ולהצמיח להעמיד דין הגונים הדינים דין אמרת לאmittah. וליכא מידי דלא רמייא באורייתא.

אודות הנסיבות

המברדץ את התורה אגד איטי מרבידן תולמידז'י רכביין!

מכבבם איז אונז'ווען אוֹן אַנְטָפֶן זַעֲמָנוּן זַעֲמָנוּן? בז'ה סרא תלונת הר'ן ומרש'ין (שם) אשר הקשו מדברי הגמ' קידישוין לא, ב', מלומדיה עומדיין, מפניה לא כל שכן, עיי'יש. וזה לא כארהה סתירה גמורה לדברי רבא שלפנינו, אוזות אוטם טפשים שעומדיין בפנ' ס'ת ולא עומדיין בעני גברא רבה. ברם דברינו נהיה, שכן אין ללמד מדברי רבא שחייב תמי' גודל יותר מבחן סי'יט, אלא אודבה ארביד לרבד פ' חמץ אונז'ווען קח בדרכיו תרובה הערבי

רְוַאֲיה ברורה זהה, מענו במדרשו שוחר טוב (תהלים א), ו'יל': יוכן, נבון מזון מגש צבוי בדורות, וזהן.

אשר יעשה צליח – שהכל צרכיק לעצמות ומצחיקות, כגון ר' אילזר בן ערך שהיה יועץ עצות ומתקיימות ומצחיקות, אמרו לו נביא אתה, אמר להן לא אנכי ולא בן נביא אלא לך אני מקובל מרבותי כל עצה שהיא בבאי.

שם שמיים סופה להתקיים. "ר' מנשיא מקרא מלא הוא, שנאי ועתצת ח' היא תקום – עצה שיש בה דבר ה' היא תקום", עכ'יל. הנה כי כן מפורש מכון, שאמנים ר'א"ע לא היה נביא ולא בן נביא, מכל מקום הוא עצותיו מתקיימות ומצחיקות, מפני שכוחם של חכמים לשנות את

מעשיה מופלא מובא בש"ס (מסכת דרך ארץ זוטא פ"ח) אודות רבי חזקיאיות בכל תנאי ובכל מצב!

עקביא, וזה לשונו: 'אמר רבי עקיבא, כך היה תחילת תשמישי לפני חכמים. פעם אחר היהתי מhalbך בדרך ומצאתי מות מצוחה ונטפלתי בו בארבע מלון, עד שהבאתיו למקומו ב בית הקברות וקברתו. וכשבאתי להרצתאי דברים לפני ר' וא' ורבי הושע, אמרו לי כל פסיעה ופסעה שפצעת מעלה עליך בגין כל שופך דמים. אמרתי להם, ומה עלי אחית כמה וכמה. בשעה שנתקוונתי לזכות – נחיהיבתי בראשע, בשעה שלא נתקוונתי עלי אחית כמה וכמה. באotta שעיה לא זוטי מלשם חכמים. הוא במשמעות מהות פ' יד, בשינוי לשון). ועיין בתוס' (כתובות ז, א) שביארין, שהיה במשמעות מהות פ' יד, בשינוי לשון).

הרב י' הוזה דרשי
הרבי הראשי וראב"ד בא-ר-שבע

הרבענות והמועצה הדתית בארץ ישראל
מחלבת ברשומות

הוספה להשאלה

**ב' בית הפנקייק המקורי
ר' יצחק נפחה 25**

**מ' מסעדה אלבי ביג
ר' דריך חברון 21**

**ט' פלאפל האדום
ר' העליה 13**

**ו' פוד מרקט
ר' יוחנן הורקנוס 1**

ועל התוארים הנומקרים בעסקים הנ"ל

אורות ההלכה

**השובות הלכתיות משולחנו של מורהנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודא דרשי שליט"א**

הלכות תשובה

ש - האם יש מעלה מיוחדת בתשובה של עשרה ימי תשובה?

ת - אמנס מצוות התשובה מתקיימת בכל ימות השנה, מכל מקום בעשרת ימים שבין ר' יהושע הנקראים "עשרת ימי תשובה", יש בה מעלה יתרה שהיא מתקבלת מיד, שנאמר "דרשו ה' בהמצאו קראווה ביהיו קרוב", ודרשו רבותינו אלו עשרה ימים שבין ר' יהושע הנקראים והמתארור מרלבוב בימיים אלו, רעטע רבבה היא, מפני שאין מצלל את קרבתו של הקב"ה ואינו נעה לקריאתו, שוכן ביןיהם שובבים, ולא עוד אלא שאין בו רוח מפחית מעשיו בחתרה שחרת לו להקב"ה בכבודו ובעצמו, ואין לך מورد במלכו של עולם יותר גדול מזה.

ש - האם התשובה מכפרת על כל העבירות?

ת - בזמן זהה שאין לנו בית מקדש ולא קרבן שכפר, אין לך דבר העומד בפני התשובה. אפילו רשות כל ימי ועשה תשובה, אין מוכירין לו שום דבר מרשותו, שנאמר "ירושעת הרשות לא יכול בא מיום שבון מרשותו". אלא שהשליך הקפירה משנתנה לפני חומרת העבירות: יש עבירות המכפרין לו מיד, ויש מהם שהתשובה תוליה ווים הנקראים מכפר. ויש מהם שתשובה ווים הנקראים תולין ווים הנקראים מכפרים. ועוד חילול ה' החמור מכולם, תשובה במניע ולעתים אני חזר לדבר זה, וכן כל כיוצא בזה, דברי חרטה וקבלה לעתיד. וצריך לפרט ככל האפשר את חטאינו בזידוי דברים, שאמר "אני חטא העם הזה חטא דولة ועשוי להם אלהי והב". וכל המרבה להთודות ומאריך בענין זה, הרי זה משוכב.

ש - אם לא רצה חבריו למחול לו, כיצד ינהג החוטא?

ת - צריך להיות האדם נוכח לרוצות וקשה לכעס, ובשעה שביקש ממנו חבריו מחייב, למחול לו לבב שלם ובנפש חפיצה. וזה הסגולה המובהרת לזכות היום, כאמור התלמוד: כל המעביר על מדתו מי מבירין לו על כל פשעיו, וכל מי שאינו מעביר על מדתו למי נושא עון למיל שועבר על פשע. ועל כל פנים אם לא רצה למחול לו, מביא לו שליטה איגשים ומקבש ממנו מחילה בפניהם, ואם עדין לא התרצה יחוור לעשות כן שלוש פעמים ולאחר כך יעזבנו. במה דברים אמרו בחבירו, אבל אם היה רבו, הולך ובא לפניו אפילו אלף פעמים.

ש - המבזה את חבריו ברבים, האם צריך לפיסו ברבים?

ת - הפוגע לחבריו ברבים וכל שכן אם החזיא עליו שם רע ברבים, רשאי חבריו שלא למחול לו עד שיחזרו בו מדבריו ויתקן מה שהייק לו. ויש אמרים שאין אדם יכול למחול על הוצאות לעז ושם רע ברבים. ואם ביהה חיללה תלמיד חכם ברבים, דין מפורש בפסקים ועונשו גדול עד כדי נידוי וחרם לשמים ולבירות רחל.

ש - מה הדבר אם מת חבריו קודם שהספק לבקש ממנו מחילה?

ת - אם לא הספיק לבקש ממנו מחילה עד שמת, מביא ערחה אנשים לקברו וمبקש ממנו מחילה בפניהם. ואם היה חייב לו ממון, יחזירו לירושים. ואם אין לו יירושים, יניחנו בבית דין.

ש - מה החטא את הרבים, מהי תשובתו?

ת - אמנס התשובה מועילה בכל העבירות, מכל מקום יש עבירות אשר עקב חומרתם היקף, אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה. והחומר שבסכום הוא המחייב את הרבים, ובכלל זה המעכב את הרבים מועלות מצה, כגון המפריע לזקוני הרבים או המפה ידי עשו מזכה, שכן לא זו בלבד שעורב גדול ולכך אין הקב"ה חוץ בתשובתו, אלא שום יקרה עליו לתakan את עונו, שהרי חטא כנגד רבים וכיוצא יוכל להזכיר את כולם כדי לבקש את חקלתם. ועל כל פנים, תקתו בתשבות המשקל, והיוו שרבת בזקוני הרבים הן בגופו והן בממוני.

ש - חטא שאין בו מעשה בגין מידות רעות או דעתות פסולות, האם חייב בתשובה?

ת - כשם שהוא חייב בתשובה גמורה על מעשי הרעים, כך עליו לשוב מדריכו בכלל זה דעתות פסולות ומידות רעות, שנאמר "יעוזו רשות דרכו". זאת ועוד, שאלות העבריות קשים הם מעברות שיש בהם מעשה, שכןطبع הוא באדם שבעזם נשקע בהם קשה הוא הפרוש מהם.

ש - מהי מצוות התשובה, וכי怎 היא מתקיימת?

ת - ארבעה עיקרים לתשובה, ואלו הם: עזיבת החטא, חרטה, קבלת עתיד, ויזדי דברים. עזיבת החטא, הוא שיעזוב החטא את חטא ויסירו מוחשbetaו, שנאמר "יעזוב רשות דרכו ואיש און מהשבותיו". חרטה, הוא שיתחרט על מעשיו הרעים ויתחמס על העבירות, שנאמר "כי אחריו שובי ניחמות". קבלת עתיד, הוא שינמור בלבבו של לאו יעשה עוד עד שיעיד עליו יודע تعالומות של לאו שוב עוד לזה החטא לעולם, שנאמר "ולא נאמר עוד אל לנו למשעה ידינו". ויזדי דברים, הוא שיתוודה החטא בשפטיו, שנאמר "והתודו את חטאכם אשר עשו".

ש - מהו יזדי דברים, והאם צריך לפרט בו את חטאיהם?

ת - כאמור אחד מעיקרי התשובה הוא שיתוודה החטא על חטאיהם אשר עשו, בין שעבר על מצוות עשה או לא עשה, בין בשוגג בין בمزיד. ויעקרו של יזדי החטא, שיאמר: أنا ה' חטאתי עוויתי פשעתי לפניך ועשיתי לך וכך והרי ניחמותי ובודשי במעשי ולעלום אני חזר לדבר זה, וכן כל כיוצא בזה, דברי חרטה וקבלה לעתיד. וצריך לפרט ככל האפשר את חטאינו בזידוי דברים, שאמר "אני חטא העם הזה חטא דولة ועשוי להם אלהי והב". וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה, הרי זה משוכב.

ש - האם בכלל מצוות יזדי דברים, טוב שיתוודה בפני הרבים ויזדי להם על פשעיו?

ת - עבירות שניין אדם לא מנקה פשעיו ברבים, ואדרבה עצות פנים היא לו או אם מנקלה פשעיו ברבים, אלא יתוודה עליהם בין לבין קונו, שנאמר "אשריו נשוי פשע כסוי חטאה". אך עבירות שניין אדם לחברו, ראווי ונכון לפרשם ברבים בדרכן שאומר חטאתי לפלוני ועשיתי לך וכך והרני שב ומתחרט עליהם. ובפרט אם היה החטא ברבים כגון לשון הרע ורכילות וכל שכן החטא דיבחה והלבנת פנים, שאין תשובתו גמורה אלא אם כן חור בו ברבים. ועל כן זה נאמר, "מכסה פשעיו לא יצlich ומודה ועוזב ירוחם". ועל כל פנים, הפוגע לחברו ברבים, אינו חייב למחול לו עד שיפיסנו ברבים.

ש - האם יש לבעל תשובה לחושש ממעשייו הראשונים?

ת - כבר אמרו רבותינו "במקום שבعلي תשובה עומדים אין צדיקים גמורים כללים לעמוד", וכל הנבאים הפליגו מעד בשחם של בעלי תשובה. ונдолה תשובה שמקובת את האדם לשכינה, שנאמר "ושובה ישראל עד ה' אלהיך". ואע"פ שהיה קודם לכך שנאי משוכן ומרוחק מלפני המקום, הום הרוי הוא אהוב ונחמד קרוב וידיד, שנאמר "ויהיה במקומות אשר יאמור לה לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי". זאת ועוד, שאם חור בתשובה מאהבתו ה', הרי זו הנפקים כל עונותיו לזכויות. לפיקח אשורי חלוק של בעלי תשובה. ובודאי שאין להם לחושש כלל על מעשייהם הראשונים.

ש - כיצד צריך בעל תשובה להתנהג אחר תשובתו?

ת - דרכם של בעלי תשובה היא, להתנהג בהכנע ותרה. אולם אסור להזכיר להם את מעשייהם הראשונים, והועשה כן עובד בהונאות דברים שנאמר "לא תונו איש את עמיותיו". ועל כל פנים, בעלי תשובה השומעים חרפותם, אל ישיבו לשונאיםם כלום ואדרבה ישמחו ברופתם, מפני שוכות דولة היא להם.

ש - בעל תשובה אשר יצרו גבר עליו וחזר לسورו, האם פקעה ממנו תשובתו?

ת - מי שנטקיימו בו כל ארבעת עיקרי התשובה, הרי זו עלתה לו תשובתו, אף על פי שగבר עליו יצרו וחזר לسورו. אולם מי שלא גמר בליבו לשוב מדריכיו הרעים, אין כלום בתשובתו. ודבר זה מסור לידעו تعالומות בזון ליבות ויכולות.

ש - האומר אחטה ואשוב, האם מועילה לו תשובה?

ת - אמנס כבר אמרו רבותינו "האומר אחטה ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה", מכל מקום אין מונעים ממנו לשוב בשובבה. לפיכך תשובה מועילה לו, ובכלבד שנטקיימו בו כל עיקרי התשובה הנזכרים לעיל.

הצדיק בבי"ז של מעלה

הוא היה נער כל הגברים היהודים ביריגולן, שגדל והתחנך בעיר הקטנה טראובין. לאחר ששיסים את לימודיו בחדר' מוקומי, עבר עם חבירו למד בקוליז' בית המדרש החסידי שמשם בימי שורה רוח סוציאלית כהה של יהודים ויראתיים, ואלה ינק משורר יולדתו.

אותו אחר-ザרכרים סתו', שב ציא מון הקוליז' בדורכו לቤת, היה יום שוגרנו למד. הרוח תקלה העיפה לאחר את אוטו המשולשת, היוזדות עד כתפי. בראשו התעוררו היה חולף ועל סוגיות הנגראת שבח פילפל עם ברבו.

לעתה תקללו עיינו במודעה לא' גולדין, שהזומדה אל געע עץ עבינה. מותך קשותה מועט ממשולש כדי לקרוא את אויתותיה הקטנות של המודעה. הוא לא תלה אז בעדו כי רגע זה עתיד לשנות את כל מהלך חייו.

המודעה היהודית על גרעין של 'בני תורה' המתארגן לעלייה מרכזית לאירופה, כדי להשתקן בתקומת 'הבית הלאומי' החדש. 'יעקב רציני', קלשון המותעה, הפסיק לבניין מסויים בעיר, שכון בקרבת מוקמו.

בימים הבאים היו כל מוחשיות מונחות לתוכנה של 'בני תורה' המתארגן לעלייה מרכזית. כדי לבדוק את העיינין מקרוב יווית, מצא את עצמו אחד, בדורכו לבינו, מטה את מטבחו בתווך. הוא נרעם מתיצב בזירת תבונתו. הוא לא שמע ותבקש לשמרו בינוים את הדבר בסוד.

ערב אחד אוז עז, ובתומו ארוחת העבר ספר להורי על הנגעין המתארגן. הורי, שלא שיערו עד כמה הדבר מעסיק את בנים, ניסו להסביר מן הנושא בעינות שתוויות לדמי: "אני יותר על איזה גערען" אתה חח", אמר לאיו, כהה יתי, אבל רבו הצדק רבי ישראלי מהסיטאין, מזא נהוים כל געגוע ושאיפותי אליו. אני משוטתקן לראיונו בתפילהו מרעדת החלב, ואני מוחש לעצמי הרופקות שאთ סוף אין לדעת".

לא חלפו כמה חודשים והוא, עם צעירים נוספים מוהליות הסמכות, יצא למסע הפלה בסופו נחו בחופי אירופה. חפה תקופה קצרה ובן עיריה מסלול הפאות היה לביקוץ מגול בורות. ככל היבוא היה מושך תרבותו הכלואת לאורה הטיב בתברתו החדשה ובঙגון היו החדש. אולם בתוך תמכו לא ידע שלוחה. הוא נזכר את אהודותיהם של הורי. בלילה היה מתהפק על משכני ולא-אהוד הופיעה לפני עיניו דמותו של אביו, המכתר לפסח טרייה רעי' שליט'א רב העיר וראבר מאיר-שבב:

הצדיק בבי"ז, מה שפיער את רוחו רוח סוציאלית כהה של יהודים ויראתיים, והוא ניך משורר יולדתו. הוא הגיע לבית קורובי משפה יום אחד החליט לעזוב את הקיבוץ.

בשורה משמחה לאוריתא

לרגל הרחבת בית המדרש
למסלול הורה
ומבחן ברבנות הראשית לישראל
ישנה אפשרות לקבלת
ابرכים מצויים נוספים

לפרטים ניתן לפנות
לרב יגאל לוי 050-6308741

לשאלה רב

הננו להפנות את תשומת לב המתפללים היקרים המשיכים לאמירת הסליחות באשמורת הבוקר או בחצות הלילה, כי יש להימנע מלתקוע בשופר כת אמירת הסליחות במידה ושכנים מתלונים על הפרעת מנוחות

ויגענאמיך יענק ולגייק מכואן נרכת טוב
כ' 22/3/26,
/הכ' יט ה' השי

בדיקות תפילין ומזוזות

בפروس עליינו ימי הרחמים והסליחות
הננו להזכיר לציבור על המבצע השנתי של
בדיקות תפילין ומזוזות לכל דורש על ידי סופרים
מומוחים ירא' שמים בבראשם
הר' ה'ג יעקב נמש שליט'

רב שכונה ג' ומנהל מחלקת ס' ופיקוח שבת
ניתן למסור תפילין ומזוזות במצוירות המועצה הדתית
רחוב התלמוד 8 שכונה ד', באר שבע.
בין השעות 9:00-13:30

**בבבזון רב
ובברכת שנה טובה ומברכה**
הר' ה'ודה דרעי
רב העיר וראש אבות בית הדין
ממונה המועצה הדתית

לקאים בנו חכמי ישראל
הציבור מתבקש להעתיר בתפילה עבר
הר' ה'ג יוסף דהאנן שליט'א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאם את התפילותינו.



באחת מערי הארץ, ושם החל אט' את לשוב אל חותמו האmortית.ليلישבת אחד, בעודו מחרחר נוגות בבות הורי, נזכר כי בכל ליל שבת היה אביו לומד בקביעות את פרשׁת-השבוע עם פירושו 'אור' החיטים' הקדושים. כמה קרנו אז פי' אביו: מותק פרץ של התורשות נטול חומש עם פירושו 'אור' החיטים' והחל לומד. מזא היה זה נתג' קבוע אצל בכל לישבת.

לילה אחד חלם חלום ביעותים. הוא חש שהחאה גוע ונטף מן העולם. והנה הוא עומד לפני בית-דין של מעלה. משני צידי הולען הדרון הרטלן יושבים שני דיינים, המתוונים אבביה-הדיין. לפניו מופיע אבביה-הדיין, יהודי קשיש, זקן עבות לבן מנזר או את פניו, ובכל עינויים מאירות. הדיון התרחש ושני הדיינים נטו לאשר את מותו. אולם או שנמע קולו של אבביה-הדיין: "ירושבי כי ראיו הוא לחורש עדר, שכן לומד הוא בקביעות בספריו של רבנן אור' החיטים' הקדושים..."

כשהתעורר ב脑海中 מחלומו היה תשוש ומושע, כאיל עבר זה עטה מסע מפרק.

חלפו כמה שבועות ובאחד הימים נקלע לתל אביב. ברכוב צדי' בחינת בשלשים אגשים בעלי חותם רבני מושגמה. כש��רא אליהם הבחן כי סיים מeses מושגים מלאומי לרב שהליך בינויהם. הוא חתקרב עד קמעה, ואז אותו מבט תוראה ביתה-הכנתה. הנשאל נרע במבוי ביתה-הכנתה. הוקן החדר שבותון פיקרכרים. הוקן החדר שבותון לא היה אלא אבביה-הדיין מהחלום שנורא את דינו לחיסים!

ברעהה המשיך לעקוב אחר החיבורו, אשר צעדה עד בית-כנסת ברחוב באיליק וכוכסה פינימה. "מייהו ההוריה הדרור הדרור הדרור השנכנס וו עטה פינומה", שלآل אחד והתקרב עד קמעה, נשאלא נרע בו מבוי ביתה-הכנתה. הנשאלא נרע במבוי ביתה-הכנתה. שוראל חוסטאי, שעלה לאחרונה לא-ארישראלא"...

הוא לא ידע את נפשו. וזה הרבי מהוסטאי שאליו היו קשורם אבוטוי שבטעותנו נוג אביו להפליגו: הוא נכנס פנימה ונכלע בין קחל החסידים. טערה התחוללה בפשו קשקבב אורי תפילתו הנלבת של הרבי וגבור בתורגות שחייתו אוחזות באביו כשהיה מותא את תפילתו.

לאחר התפילה ב乞ש לחיכוס אל חזק פנימה. כשנכש, תופרוצו כל גושתו בכבש חסידים עזורי. כל אורה עת הבט בו הצדיק בעיניו מלפטות. שטרגע, אמר לדידק: "ירבי אינני צריך להציג עצמי לפניך, שכן אתה הוא זה שהציגני ממותות".

הרבי מהוסטאי, שהכיר את אביו ואת סבו, שוחר עליו שיתה ממושכת שנסכה בלביו הרבה רב. מזא בדק ונוג לפקד מעת לעת בבית-מודרשו יחד החסידים.

לעלוי נשמת
הר' יוסף שלמה טרייק' זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טרייק' ע"ה
בת סמי' זל' ת. ג. ב. ה.